

ആദ്യത്തെ ചിലന്തി

ശരീരത്തിനടിയിൽ കുണ്ടൽ പണ്ടിപ്പോതിയുമായി നടക്കുന്ന ചിലന്തികളെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലോ? അവയെക്കുറിച്ച് ശ്രീകുപുരാണത്തിൽ ഒരു കമയുണ്ട്.

തയ്യർജ്ജാലിയിൽ ആരൈയും വിസ്മയിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി പണ്ട് ശ്രീസില്പാഡായിരുന്നു. അരാക്കനി എന്നായിരുന്നു അവളുടെ പേര്. നിമിഷങ്ങൾകാണ് അവൾ തുണികളിൽ തയ്ച്ചെടുക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ കാണാൻ ദുരന്നിന്നുപോലും ആളുകൾ വന്നിരുന്നു.

നാളുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളിൽ അഹാകാരം അകുറിച്ചുതുടങ്ങി. അവളെക്കുറിച്ച് പുക്കത്തിപ്പറയുന്നവർക്ക് സമ്മാനം കൊടുക്കും. അല്ലാത്തവരെ സമീപത്തുനിന്നും ഓടിച്ചുകളയും. ഒരിക്കൽ ഒരു പാവം പെൺകുട്ടി അവളോട് പറഞ്ഞു:

“എത്ര മനോഹരമായ തയ്യൽ! അമീനിദേവിയിൽനിന്നായിരിക്കും നിങ്ങൾ ഈ വിദ്യ പഠിച്ചത്, അല്ലോ?”

അരാക്കനി രോഷാകുലയായി ഗർജ്ജിച്ചു:

“അമീനിദേവി വേണമെങ്കിൽ എന്തെ അടുക്കൽ വന്ന പഠിക്കേടു.” ഈ ഗർജ്ജനം ദേവിയുടെ ചെവിയിലും അലച്ചു. ഒരു പട്ടകിഴവിയുടെ വേഷത്തിൽ ദേവി അവളുടെ സമീപത്ത് എത്തി. കുറേനേരം മറ്റുള്ളവർ പ്രശംസിക്കുന്നത് നോക്കിന്നു. പിനീക് പറഞ്ഞു:

“എടീ കൊച്ചേ, നീ വായടയ്ക്ക. നിന്നേ അഭിപ്രായം കേട്ട് അമീനിദേവി കോപിച്ചിരിക്കയോണ്. മാപ്പേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കും.”

അതു കേട്ട അവൾ കോപം കൊണ്ട് ജുലിച്ചു. കിഴവിൽ ഇളയുടെ നേർക്ക് തിരിഞ്ഞു:

“ഹോ കിഴവീ, നിങ്ങളുടെ ഉപദേശമൊന്നും എന്തുതുത് വേണ്ട. അമീനിദേവി തല കുത്തിനിന്ന് തപസ്സ് ചെയ്താലും എനിക്കൊപ്പം വരില്ല. വേണമെങ്കിൽ അവർ മത്സരത്തിനു വരട്ടു.”

“ഓഹോ അങ്ങനെയോ? എന്നാൽ മത്സരം ഇപ്പോൾതന്നെ.” ഒരു നിമിഷംകാണ്ക വൃദ്ധ രൂപം മാറി. ഉജഞ്ചലകാന്തിയുള്ള ദേവിയെകണ്കാണ്ക അവൾ യെപ്പുട്ടു. എങ്കിലും പരിശ്രേഷ്ഠ പുരത്തു കാണിക്കാതെ അവൾ നിന്നു. അഭിമാനത്തിനു കഷ്ടമേല്ക്കുമെന്നു കരുതി മാപ്പു പറയാനോ വണ്ണാനോ അവൾ തയ്യാറായില്ല.

“നുലും സുചിയും കൊണ്ടുവരു. നമുക്ക് തയ്ച്ചു തുടങ്ങാം.”

രണ്ടുപേരും മത്സരത്തയ്ക്കിൽക്കൂടിയുള്ള അനുരംഭിച്ചു. അമീനി വർണ്ണാജഞ്ചലമായ ദേവരൂപങ്ങൾ തയ്ച്ചു. സ്വീസ് ദേവൻ മധ്യത്തിൽ നില്ക്കുന്നു. അമീനിയും മറ്റുള്ള ദേവിമാരും ചിത്രത്തിലുണ്ട്. ജീവൻ തുടിക്കുന്ന ചിത്രം. അവിടെ നില്ക്കുന്നവരുടെ കണ്ണുകൾ മണ്ണി.

അരാക്കന്നി ദേവമാരെ കുരങ്ങേണ്ടാരായും കഴുതകളായും ചിത്രീകരിച്ചു. അരാക്കന്നി സ്വന്തം രൂപം സുന്ദരമായി മധ്യഭാഗത്ത് വരച്ചു.

പ്രസിദ്ധരായ രണ്ടു വിദഗ്ധയർ തയ്ക്കി വിലയിരുത്തി. അമീനിദേവിയെ അവർ പ്രകീർത്തിച്ചു. അരാക്കന്നിയുടെ മുഖം മങ്ങി. അവൾ എല്ലാവരെയും പുലഞ്ഞു പറഞ്ഞു.

കോപിഷ്ഠന്യായ ദേവി അരാക്കന്നിയുടെ ചിത്രകംബളം നുറു കഷണങ്ങളായി വലിച്ചുകീറി. ഓടിരക്ഷപ്പുടാൻ ശ്രമിച്ച അരാക്കന്നിയെ അവർ തടഞ്ഞതുനിർത്തി. അവളുടെ പാറിപ്പിനു തലമുടി പട്ടുനുലുകളാക്കി. കൈവിരലുകൾ നീണ്ട എടു കാലുകളാക്കി. അങ്ങനെ എടു കാലും പട്ടുനുൽപ്പട്ടിയുമുള്ള ഒരു ചിലന്തിയായി അവൾ രൂപാന്തരപ്പുട്ടു.

“ചിത്രത്തയ്ക്കിന്റെ ഒരു നടുക്ക് സ്വന്തം രൂപം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു കഴിയുന്ന ഒരു വിഷജീവിയായി ജീവിക്കുക”—അമീനിദേവി അരാക്കന്നിയെ ശപിച്ചു. അരാക്കന്നിയുടെ സന്തതിപരമ്പരകളാണ് നമ്മൾ ഇന്നു കാണുന്ന എടുക്കാലികൾ എന്ന് ശ്രീക്കുപുരാണം പറയുന്നു.